

vigtigere, at offentligheden om registrenes eksistens og tilsynets arbejde ikke bliver tomme principerklæringer. Det ville i den forbindelse være naturligt, om der samtidig med beretningen udarbejdedes en lille pjece beregnet til udsendelse til samtlige husstande, indeholdende oplysninger om tilsynet, dets opgaver, borgernes ret til registerindsigt samt oplysninger om de vigtigste registre og endelig henvisning til steder, hvor forbrugeren kan indhente yderligere information. Reglen i § 27, stk. 2, bør ændres som anført foran under 2.

Under forudsætning af, at forbrugeren har kendskab til et register eller registersystem, er også bestemmelsen i § 8, stk. 2, om muligheden for at se forskrifterne, velegnet til at informere offentligheden. Bestemmelsens 2. punktum om mulighed for at undtage dele af forskrifterne fra offentlighed bør efter Forbrugerrådets opfattelse normalt kun omfatte kontrol- og sikkerhedsbestemmelser og aldrig oplysning om registerets eksistens og indhold, hvilket bør fremhæves i bemærkningerne.

Netop fordi der i registerloven lægges op til, at offentligheden i et vist omfang skal udøve kontrol med de forskellige registre, er det vigtigt, at de forskrifter, som skal udarbejdes og godkendes for hvert enkelt register, er så udførlige som overhovedet muligt. Forskrifterne bør derfor indeholde klare definitioner af myndighedens opgaver, af registerets opgaver, af art og relevans af de registrerede oplysninger, ligesom Forbrugerrådet finder det nødvendigt, at det for det enkelte register klart fremgår, hvorledes lovens øvrige bestemmelser er opfyldt. Vi må derfor tage afstand fra bemærkningerne til § 4 side 13, hvorefter forskrifterne i et vist omfang kan udformes som en henvisning til lovens almindelige regler, idet forskrifterne som minimum bør give klar besked om de forhold, der er nævnt i bemærkningerne til § 8 side 16 om forskrifternes udformning.

5. Registrering og opbevaring af oplysninger.

Forbrugerrådet kan uanset de vage formuleringer tiltræde reglerne i § 9, stk. 1 og 2, idet det under hensyn til registrenes forskelligartethed næppe i loven er muligt at foretage en nærmere præcisering, i hvert fald ikke på indeværende tidspunkt. Så meget desto nødvendiger er det, at der i forskrifterne for

det enkelte register sker en nøje fastlæggelse af, hvilke oplysninger vedkommende register må omfatte. Dette er netop en af grundene til, at Forbrugerrådet finder, at forskrifterne skal godkendes af registertilsynet. Dette organ synes langt bedre egnet til i overensstemmelse med lovens intentioner at tage stilling til, om betingelserne i de nævnte bestemmelser for registrering af visse typer af oplysninger er opfyldt.

Forbrugerrådet finder ikke forældelsesreglen i § 9, stk. 3, tilfredsstillende. En generelt fastsat forældelsesregel også for de offentlige registre med en supplerende regel om, at oplysninger, såfremt de forinden forældes, skal slettes, forekommer ikke Forbrugerrådet urimelig. Desuden bør det i forskrifterne for hvert enkelt register nøje fastlægges, hvor gamle oplysninger der normalt er registreret, efter hvilke regler der skal foretages sletning, samt ske en angivelse af oplysningernes maksimumsopbevaringstid. Myndighederne bør ikke som følge af teknikernes udvikling med lettere opbevaring af oplysninger m. v. ophobe flere oplysninger, end man tidligere gjorde, heller ikke af den grund, at mange af de oplysninger, som ønskes i et register, alligevel findes i konkrete sager i forvaltningen.

Selv om Forbrugerrådet på nuværende tidspunkt ikke kan påpege mangler i forvaltningen i form af misbrug af kompetence, unødvendig henlæggelse af sager, forsøg på at dække fejl, sløseri eller lignende, findes det forkert, at loven ikke har medtaget en bestemmelse om, inden for hvilke frister myndigheden skal foretage sig noget med henblik på at sikre, at de registrerede oplysninger til enhver tid er korrekte. Dette gælder generelt, men ganske særligt i relation til § 10, der ikke mindst i lyset af de medfølgende bemærkninger åbner mulighed for, at der træffes afgørelser på grundlag af urigtige oplysninger.

6. Egenaces m. v.

6.1. Forbrugerrådet kan tilslutte sig princippet i kapitel 4, hvorefter den registrerede som hovedregel på begæring skal have oplyst, hvad offentlige registre har optaget om vedkommende. Der bør imidlertid – om ikke i loven så i hvert fald i forskrifterne for de enkelte registre – optages bestemmelser, som tydeligt angiver, hvor lang svarfrist forvaltningen har på andragende om registerindsigt. I modsat fald risikeres en meget forskellig